

ת"פ 43603/04/15 - מדינת ישראל נגד ר א

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 43603-04-15 מדינת ישראל נ' א(עציר)
בפני כבוד השופטת אורית וינשטיין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ר א (עציר)

הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום:

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של שוד בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - **חוק העונשין**); ניסיון לפציעה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים 334 ו- 335(א)(1) וסעיף 25 לחוק העונשין; אימים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין; הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין (מספר עבירות); והיזק בזדון, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום, בלילה שבין 16.4.15 ל- 17.4.15 בשעה 00:50 לערך, נכנס הנאשם לחנות הנמצאת ברחוב מסדה 9 בחיפה, הפתוחה 24 שעות ביממה (להלן - **החנות**). באותה עת עבד בחנות מר סרגיי זאיקה, יליד 1954 (להלן - **המתלונן**).

הנאשם ביקש מהמתלונן לראות בקבוק וודקה שהיה מוצג למכירה בחנות (להלן - **הבקבוק**), וכשהראה המתלונן לנאשם את הבקבוק, אמר לו הנאשם: "מה אתה לא מבין? תן לי אותה אני רוצה לראות אותה". בפחדו מהנאשם מסר לו המתלונן את הבקבוק.

הנאשם לקח את הבקבוק והחל לצאת מהחנות, מבלי ששילם עבורו, בכוונה לגנובו. טרם שהספיק

הנאשם לצאת מהחנות, ניגש אליו המתלונן, ביקש ממנו לשלם על הבקבוק ואחז בבקבוק, כדי למנוע מהנאשם לגנובו.

בתגובה, תקף הנאשם את המתלונן בתוך החנות, בכך שהטיח אותו בחוזקה במדפים שהיו במקום והפיל אותו עליהם, הכה אותו באגרופים רבים בעורפו וביקע על ראשו אבטיח, תוך שהוא ממשיך להכותו במשך דקות ארוכות באגרופים רבים בפניו.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלונן סימני חבלה עדינים בעורף, כאבים באזור הצוואר, רגישות בעמוד השדרה ובהנעת הצוואר, בחילות וסחרחורות, סימני חבלה בקצה האף, נפיחות באף ובסנטר, חבלה בעפעף עין שמאל, חבלה על המצח, חבלה מאחורי אוזן ימין וחבלה על רגל שמאל.

בשלב מסוים הצליח המתלונן להיחלץ מהנאשם כשהוא מדמם בפניו וחזר לעמדת הקופה כדי לנסות להזעיק עזרה באמצעות הטלפון. בזמן שהמתלונן היה בדרכו אל עמדת הקופה, זרק הנאשם לעבור ארגז פלסטיק שהיה במקום ופגע בו בעוצמה בידו השמאלית וכן זרק לעבור מתקן מדפים מתכתי שהיה במקום ואשר לא פגע במתלונן.

הנאשם המשיך וזרק בעוצמה רבה בקבוקי בירה, חלקם מלאים וחלק ריקים, בניסיון לפגוע באמצעותם במתלונן, ותוך שהוא צועק לעבר המתלונן "בן זונה, אני אקרע אותך", כל זאת כשהוא מחזיק את הבקבוק בידו.

חלק מהבקבוקים פגעו סמוך מאוד למתלונן, חלקם התנפצו על מסך מחשב שהיה במקום, על הקופה, משקל, על השולחן ועל הקיר כך שרסיסי הזכוכית פגעו במתלונן. לאחר מספר דקות עזב הנאשם את החנות, כשהבקבוק ברשותו. כתוצאה מפגיעת רסיסי הבקבוקים נגרמו למתלונן חתכים באזור הקרקפת.

במעשיו אלו שבר הנאשם בקבוקי בירה, מתקן לסיגריות, גרם נזק לקופה הרושמת שנשברה, נזק למשקל, למכונת אייס קפה, שבר מספר מנורות והרס מוצרים שונים שעמדו למכירה בחנות. הנזק לחנות נאמד בכ- 2,000 ₪.

3. בהמשך, בשעה 02:50 לערך, נעצר הנאשם על ידי השוטר אלי חדד (להלן - **השוטר חדד**) ברחוב החשמל בחיפה. במהלך הנסיעה בניידת למטה משטרת ישראל, איים הנאשם על השוטר חדד, בכך שאמר לו "שיהרוג אותו ויתנקם בו על זה שעצר אותו", ש"הוא התעסק עם המשפחה הלא נכונה" וש"הוא יכה לו". כמו כן, אמר הנאשם לשוטר חדד, ש"אולי ירצחו כל השוטרים שעצרו אותו היום". כל זאת אמר הנאשם במטרה להפחיד את השוטר חדד ולהקניטו.

לאחר שהובא הנאשם למטה משטרת ישראל, ניגש השוטר חדד לאזוק את ידיו, והנאשם החל

להשתולל ולהניף את ידיו לכל עבר ולהתנגד לאזיקתו. לאחר שהנאשם נאזק בידיו, ניסה השוטר שימי גולדשטיין לאזוק אותו ברגליו והנאשם החל שוב להשתולל.

בהמשך, איים הנאשם על המתנדב חן אסולינה והשוטר שימי גולדשטיין, שהשגחו עליו, בכך שאמר להם "תוריד לי את האזיקים אני אזיין אתכם פה אני אשבור אתכם יא מזדיינים בתחת, אני לא שוכח פרצופים ניפגש בחוץ, וכמו שפוצצו את תחנת זבולון אני אדאג שיפוצצו אתכם גם." לאחר דברים אלו, החל הנאשם להשתולל ולהתפרע, והוסיף ואמר "על הזין שלי כולכם ואין לכם כלום עלי, ובוא נראה אם אותו בנאדם גבר להתלונן עליי". כמו כן איים על השוטר שימי גולדשטיין בכך שאמר לו: "אני יאכל 10 כמוך אני אהיה בחוץ ואתה תהיה עמוק למטה". כל זאת אמר הנאשם במטרה להפחיד או להקניט את השוטרים. מיד לאחר מכן החל הנאשם להשתולל ולבעוט לכל עבר.

תשובת הנאשם לכתב האישום:

4. בדיון מיום 24.6.15 הודה הנאשם בכך שנכנס לחנות, אך כפר בטענה כי המתלונן מסר לו את בקבוק הוודקה בשל פחדו ממנו וכפר בכוונה לגנוב את הבקבוק. הנאשם הודה אמנם כי המתלונן אחז בבקבוק אך כפר בעובדה שהמתלונן אחז בבקבוק מתוך מטרה למנוע ממנו לגנוב אותו. באשר לתקיפת המתלונן - זו לא הוכחה על ידי הנאשם וטענותיו התמקדו סביב תיאורי היקף התקיפה ומשכה - בהם כפר כמו גם בחבלות שנגרמו למתלונן. הנאשם הוסיף והודה בזריקת הבקבוקים אך כפר בניסיון לפגוע במתלונן באמצעות זריקתם ובאמירת המילים "בן זונה אני אקרע אותך" לנאשם תוך כדי זריקת הבקבוקים. הנאשם כפר אף בנזק שנגרם לחנות.

באשר לעבירות שיוחסו לנאשם כלפי השוטרים - כפר הנאשם בכל העובדות וטען כי לא זו בלבד שלא תקף את השוטרים ולא איים עליהם, אלא הם אלה שתקפו אותו במספר הזדמנויות.

טענת הנאשם ביחס לעבירות שיוחסו לו בכתב האישום הנוגעות לאירוע בחנות היתה כי הוא נהג לקנות בחנות "בהקפה" ואף באותו יום, באירוע נשוא כתב האישום ביקש לקנות את בקבוק הוודקה בהקפה. היינו - כי לא היתה לו כוונה לקחת את הבקבוק מבלי לשלם, ורק לאחר שהמתלונן נקט פעולה כדי להוציא את הבקבוק מידו - תקף אותו.

לכל היותר ניתן להאשימו בגניבה ובתקיפה שגרמה לחבלה וזאת מאחר שיצא מן החנות עם הבקבוק, אך לא ניתן להאשימו בשוד או בניסיון לפציעה בנסיבות מחמירות, ואף לא באיומים או בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

פרשת התביעה:

עדות המתלונן:

5. בתחילת עדותו של המתלון הוצג סרטון מצלמת האבטחה בחנות המתעד את האירוע נשוא כתב האישום (מוצג ת/9) .

הדיסק המכיל את סרטון מצלמת האבטחה מכיל סרטון של האירוע בחנות כפי שנקלט בשתי מצלמות אבטחה - מצלמה מס' 6 ומצלמה מס' 3. בסרטון מצלמה מס' 6 רואים את המתלון יושב מאחורי הדלפק בחנות וצופה בסרט במסך צפייה שנמצא על גבי הדלפק. הנאשם נכנס לחנות, סיגריה בידו השמאלית, והולך הישר אל מאחורי הדלפק מסתכל שמאלה ואז הולך אף עד בצמוד לכיסא בו ישב המתלון, מרים ראשו מעליו מושיט ידו הימנית ומורה על המדף מעל ראשו של המתלון. לאחר מכן הנאשם יוצא מהשטח שמאחורי הדלפק ומתהלך בחנות, חוזר ונעמד לפני הדלפק, מחווה בידו השמאלית לכיוון המדף מעל ראשו של המתלון, מניח על הדלפק את ידיו ומורה בידו השמאלית שוב ובתקיפות כלפי המדף שמעל ראשו של המתלון, אשר קם על רגליו עולה על מדרגת הכיסא ומוריד בקבוק וודקה מהמדף אליו החווה הנאשם את ידו. המתלון מניח את הבקבוק על הכיסא בו ישב, נוטל את משקפיו ומרכיבם, ומציג את הבקבוק בידו לנאשם. הנאשם מושיט את ידו ומחווה בתנועת יד חסרת סבלנות למתלון שימסור לידו את הבקבוק ואומר לו דבר מה. המתלון מוסר את הבקבוק לידי של הנאשם, אשר מתבונן לרגע קט בבקבוק ואחר כך מסתובב ללא אומר ומתחיל ללכת לכיוון היציאה מהחנות. המתלון יוצא מאחורי הדלפק ורץ אחרי הנאשם כשידו מושטת לכיוון הבקבוק ומגיע עד לנאשם ונוגע בבקבוק ואז הנאשם מסתובב לעברו ומתחיל לדחוף את המתלון כשהוא אוחז בחולצתו והודף אותו לכיוון מתקן מדפים שעמד בצד. לאחר מכן מתרחש מאבק שבו הנאשם מחזיק במתלון דוחף וחובט בו והודף אותו עד ששניהם נופלים על מתקן מדפים של חטיפים, הנאשם נעמד על רגליו בעוד שהמתלון שרוע על בטנו על מתקן החטיפים ומנסה לקום, והנאשם חובט בעורפו, בראשו ובפניו שוב ושוב, כ-12 פעמים, כשהמתלון מנסה לגונן על ראשו בידי. בשלב כלשהו הנאשם מפשפש בארגז שנמצא לימינו ומוצא שם אבטיח, מרים אותו גבוה בידי ומטיח אותו בראשו של המתלון בעוצמה, ולאחר מכן ממשיך לחבט במתלון שמנסה לעמוד על רגליו.

הנאשם חובט במתלון בראשו, בפניו, בבטנו. שפתיו של המתלון שותתות דם בשלב זה, והנאשם ממשיך לחבט בו חבטות קשות. המתלון מצליח לעמוד על רגליו ומנסה ללכת לכיוון הדלפק. הנאשם זורק עליו ארגז פלסטיק ופוגע בידו הימנית של המתלון שנראית חבולה ואדומה. המתלון מצליח להגיע אל מאחורי הדלפק ומחייג מן הטלפון בקופה הרושמת. בשלב זה הנאשם ממשיך לזרוק חפצים על המתלון - מתקן מדפים ממתכת שלא פוגע במתלון ולאחר מכן זורק הנאשם בזה אחר זה בקבוקי בירה על המתלון כשהללו מתנפצים על הדלפק או מאחוריו ורסיסים נופלים על המתלון המנסה לחייג כל העת. הנאשם ממשיך במשך מספר דקות להשליך אבטיח על המתלון ובקבוקים כשבקבוק הוודקה מוחזק בידו. המתלון מתכופף כל העת מתחת לדלפק, בכל פעם שנזרק לעברו בקבוק, ומנסה לחייג. הנאשם משליך וזרק בקבוקי בירה מלאים על המתלון במשך כשתי דקות, עד שנראה יוצא מן החנות והמתלון נראה מקיים שיחה וסוגר את הטלפון.

מצלמת אבטחה מס' 3 מתעדת מזווית ראייה קרובה יותר לאזור שבו החל העימות הפיזי בין הנאשם למתלון, באזור של המדפים עם הירקות והחטיפים. רואים את הנאשם שם פעמיו לכיוון היציאה מהחנות ואת המתלון רץ אחריו ומושיט ידו לבקבוק הוודקה, ומשם רואים את החבטות שחבט הנאשם

במתלון כפי שתוארו לעיל, את זריקת האבטיחים והבקבוקים ורואים את הנאשם מדבר תוך כדי שהוא זורק את החפצים לכיוון המתלון. הנאשם ידע למצוא את בקבוק הוודקה אותו הניח מידו כשחבט במתלון ועמד במשך פרק זמן של כשתי דקות כשהוא משליך את בקבוקי הבירה המלאים על המתלון, בקבוק הוודקה כל העת בידו השמאלית. כשאוזלים בקבוקי הבירה מארגז אחד שממנו הנאשם הוציא בקבוקים וזרק על המתלון, משליך הנאשם על הרצפה שלושה מתקני "ברביקיו" ממתכת שהונחו מעל ארגז בירה נוסף וממשיך לזרוק בקבוקים מתוך אותו ארגז, כשרואים שהוא מדבר אל המתלון. כשאוזלים הבקבוקים אף מאותו ארגז נוסף, יוצא הנאשם מהחנות.

המתלון העיד כי הוא עובד בחנות, שהינה מרכול הפועל 24 שעות ביממה, וכי ביום האירוע נשוא כתב האישום עבד בלילה והנאשם נכנס לחנות בערך בשעה 01:00 בלילה, ובאותה עת לא היה אף אחד אחר בחנות. המתלון סיפר כי הוא מכיר את הנאשם כבר 3-4 שנים וכי הוא לקוח קבוע בחנות, אך במועד האירוע הנאשם ניגש מאחורי דלפק המכירה, מבלי שאמר שלום או מילה כלשהי. המתלון הוסיף וסיפר כי ביקש מהנאשם שלא להיכנס מאחורי הדלפק כי בעל הבית אינו מרשה זאת, ובהמשך לכך יצא הנאשם מאחורי הדלפק ואמר לו "תראה לי וודקה". המתלון סיפר כי ענה לנאשם כי אין מה להסתכל על וודקה, "וודקה זה וודקה", כך אמר לו, וציין כי התרשם שהנאשם נמצא במצב אגרסיבי ולכן שאל אם הוא רוצה לראות בקבוק של 700 מ"ל או ליטר והנאשם ביקש ליטר.

לאחר שהוציא את הבקבוק אמר לו הנאשם "תן לי לידיים". המתלון ציין כי החזיק את הבקבוק בידיו והנאשם בתקיפות דרש ממנו למסור לו אותו לידיו והוא נתן לו, ובאותו שלב הסתובב הנאשם והתחיל ללכת.

6. המתלון בעדותו הסביר כי מסר את הבקבוק לידיו כי הרגיש "שיהיה משהו לא טוב", ואז הנאשם הסתובב וללא מילה התחיל ללכת. המתלון התחיל ללכת בעקבותיו, והבהיר כי עשה כן מאחר ובפעמים קודמות לקח הנאשם מוצרים מהחנות בהקפה - מוצרי מזון וחומרי ניקוי - וצבר חוב של 400 ₪ שלא נפרע במשך חודשים, ועל אף פניות שלו שיחזיר את החוב התחמק הנאשם ולא החזיר את החוב. לכן, הסביר המתלון, כי התחיל לרדוף אחרי הנאשם כדי לקחת ממנו את הבקבוק בחזרה, אמר לו כי כך לא מתנהגים וכי לא ציפה לתגובה שבה הגיב הנאשם.

המתלון הוסיף והבהיר כי באותן בפעמים קודמות שהנאשם נכנס לחנות ולקח מוצרים בהקפה הוא פנה אליו וביקש שירשום לו בהקפה ואילו במועד האירוע נשוא כתב האישום שתק הנאשם כל הזמן, לא ביקש לרשום לו דבר ולאחר מכן, כשהחל לתקוף ולהרביץ לו מכות חזקות, גם אמר לו ביטויים מעליבים וקילל אותו. המתלון סיפר על הפגיעות שפגע בו הנאשם בפניו ומאחורי ראשו.

7. לאחר מכן סיפר המתלון כי הצליח להגיע חזרה לדלפק ולהתקשר למשטרה ולנאשם היה ברור כי הוא מזמין משטרה. המתלון הוסיף כי ביקש מהנאשם שיפסיק לזרוק עליו בקבוקים כי הוא יהרוג אותו, וכי המרחק שממנו זרק עליו הנאשם את הבקבוקים היה כ- 6-7 מטרים ואם אחד הבקבוקים היה פוגע

לו בראש היה הורג אותו. אך הנאשם המשיך לזרוק עליו אבטיחים ובקבוקי בירה וקילל אותו כל העת, עד שעזב את המקום. המתלון ציין כי ייתכן שהנאשם עזב את המקום כי ראה שהוא מתקשר למשטרה וגם בחור שעמד ברחוב התקשר גם הוא למשטרה.

8. המתלון התייחס גם לטענת הנאשם לפיה כביכול הסכים למכור לו את בקבוק הוודקה בהקפה, והבהיר כי אילו טענה זו היתה נכונה לא היה מנסה לקחת מידו את בקבוק הוודקה.

9. במענה לשאלות ב"כ הנאשם בחקירה נגדית אמר המתלון כי אמנם טרם האירוע נשוא כתב האישום לא היו מקרים קודמים בהם הנאשם תקף אותו ולא היתה לו סיבה לפחד ממנו. כשעומת המתלון עם הפרטים שמסר בהודעתו למשטרה מיום 17.4.15 (מוצג נ/1) בה נאמר כי "הגיע אדם שביקש לקנות שתיה חריפה" - חזר ואמר המתלון כי הנאשם נכנס לחנות ולא אמר שלום, כי הוא מכיר את הנאשם כשלוש שנים ובדרך כלל דיבר בצורה נורמאלית ולא בטון של דרישה, ובאירוע נשוא כתב האישום ביקש להראות לו את הוודקה לקח את הבקבוק והלך, והוא הלך אחרי הנאשם לקחת את הבקבוק מידו.

הובהר על ידי המתלון כי "לא היה בכלל דיבור" על מכירה של בקבוק הוודקה, ולא היה דיאלוג לגבי מכירה או מכירה בהקפה. לדבריו, הנאשם נכנס, ביקש לראות את בקבוק הוודקה, הוא הראה לו את הבקבוק והנאשם ביקש שימסור את הבקבוק לידי, וכשקיבל אותו הוא פנה לצאת החוצה.

10. המתלון התייחס במהלך חקירתו גם להודעה השניה שנגבתה ממנו ביום 20.4.15 (מוצג ת/1) ואמר כי כשעצר בעד הנאשם מלצאת עם הבקבוק אמר לו "כך לא עושים, אתה חייב עוד 400 ₪". המתלון הוסיף והבהיר כי דברים שנרשמו מפיו לאחר האירוע היו כאשר הוא מצוי במצב שלאחר שקיבל מכות נמרצות בראשו מהנאשם.

11. הוגשו בהסכמה דוחות סיכום מלר"ד מבית החולים רמב"ם של המתלון מיום 17.4.15 (מוצג ת/29) בהם תיאור החבלות בראשו ובפיו של המתלון.

כמו כן הוגשו בהסכמה - לוח צילומים של החנות מיום 17.5.15 שצולמו על ידי רס"מ עוזיאל פינקר (מוצג ת/10); דיסק המתעד את הנאשם שצולם על ידי רס"מ פינקר מיום 22.4.15 (מוצג ת/11); עדותו של מר מיכאל לייצין שעבר בסמוך לחנות, שמע את שבירת הבקבוקים, ראה את הנאשם נמלט מהחנות והתקשר למשטרה (מוצג ת/22); תמלול שיחת משל"ט מתאריך 20.4.15 של פניית המתלון למשטרה (מוצג ת/23); שני דיסקים ובהם דוחות משל"ט 14 ו- 15 בתיק החקירה (מוצג ת/24); דוחות משל"ט מיום 19.4.15 ו- 20.4.15 (מוצגים ת/25 ו- ת/26), תמלול של שיחות המשל"ט שערך נאג'א סלימאן מיום 19.4.15 (מוצג ת/27) של שיחות למשטרה של מר לייצין עם תיאור הנאשם וברירתו של הנאשם מהחנות ומצבו של המתלון; מזכר של נאג'א סלימאן מיום 22.4.15 וכן צילום פתק שהופק מדיסק (סיכום חובו של הנאשם בחנות - 412.1 ₪) (מוצג ת/28).

בנוסף, הוגשה בהסכמה הודעתו של בעל החנות מר ולדיסלב פסחוב מיום 20.4.15 (מוצג ת/4), ובה תיאור שיחת טלפון שקיבל מהמתלונן בסמוך לאחר מועד האירוע שעדכן אותו אודות השוד בחנות והתקיפה שתקפו אותו, את זיהוי הנאשם על ידי המתלונן כתוקפו, וזיהוי הנאשם על ידי מר פסחוב לאחר צפייה בהקלטות של מצלמות האבטחה של החנות. מר פסחוב פירט בהודעתו כי הוא מכיר את הנאשם כלקוח בחנות. כמו כן, כוללת הודעתו של מר פסחוב תיאור של הנזקים שנגרמו לחנות והערכה שלו כי הנזקים מגיעים כדי סך של כ- 2,000 ₪.

עדויות השוטרים:

עדויות סלים והבי:

12. מר והבי גבה את עדות הנאשם מיום 20.4.15 - הודעת חשוד (מוצג ת/2) אשר צולמה (ת/3). הנאשם בחקירתו הכחיש כל קשר לאירוע ואמר למר והבי שהוא מקווה שיימצאו את הבנאדם שעשה את המעשה, גם לאחר שהציגו לו את סרטון מצלמת האבטחה של החנות הכחיש כי הוא זה שנראה בסרטון. הנאשם חזר וטען כי הוא חף מפשע ומקווה שהמשטרה תתפוס את האדם הנכון.

כשנשאל הנאשם באשר לטענת החוקרת עמית דוידמן שחקרה אותו כי הוא עשה את עצמו מסטול בעת שצילמה את החקירה, אמר שהיה מסטול מאלכוהול אבל "מסטול בראש טוב" וטען כי השוטרים הרביצו לו ולא התייחסו לזה, רשמו מזכרים כאילו שהוא איים עליהם. הנאשם טען בהודעתו כי יש לו כאבים בעצמות הרגליים, כי קיבל מכות והאזיקים התהדקו על פרקי ידיו, וכי אף טופל בשל כך בבית החולים.

13. מר והבי נשאל בחקירתו הנגדית באשר לסעיפי האישום שפורטו בבקשות המעצר של הנאשם (מוצגים ת/2 ו- ת/3), על פני הדברים נאמר בבקשות המעצר כי הנאשם חשוד בשוד, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, היזק לרכוש ואיומים.

עדויות החוקרת גב' עמית דוידמן:

14. גב' דוידמן חקרה את הנאשם ביום האירוע. בחקירתה הראשית הוגש מזכר מיום 17.4.15 שנערך על ידה (מוצג ת/5) בו מצוין כי טרם חקירת הנאשם ולפני שהופעלה מערכת "ענבל", פנה הנאשם אל השוטר שימי גולדשטיין וקילל אותו, השמיע קולות והשמיע כלפיו איומים כלליים. עוד צוין במזכר הנ"ל כי הנאשם דיבר לעניין ולא נשמע כשיכור. אך כשהפעילה את המצלמות טען הנאשם כי הוא מסטול ולא יודע מה הוא מדבר. עוד צוין במזכרה של גב' דוידמן כי כשקיבלה מזכרים של שוטרים אחרים בהם צוין כי הנאשם איים עליהם - ענה לה הנאשם בקללות וכשהפעילה את המצלמה שב ואמר שהוא מסטול ולא יודע מה הוא מדבר.

15. גב' דוידמן העידה כי היא חקרה את הנאשם ביום 17.4.15 בשעה 04:09 ולאחר מכן באותו יום בשעה 04:45 וכי החקירות צולמו והועלו על דיסקים (מוצגים ת/6-9). בשתי החקירות של הנאשם על ידי גב' דוידמן הכחיש הנאשם כל קשר לאירוע וטען כי הוא "מסטול מת".

כאן המקום לציין את התרשמותי מהצפייה בדיסקים המתעדים את חקירותיו של הנאשם על ידי גב' דוידמן. צפייה זו מלמדת כי הנאשם ידע לענות תשובות קונקרטיות לשאלות שנשאל ואף ענה בפרטנות רבה תוך שהוא מנסח משפטים ארוכים ומורכבים. הנאשם ידע לענות במדויק על השאלה אם ברצונו להתייעץ עם עורך דין, ואף הוסיף כי עורך הדין שלו יודע כי הוא נמצא במשטרה והוא ייצג אותו בהמשך בבית המשפט. הנאשם חזר וטען כי לא עשה דבר ואין לו מה להגיד לחוקרת. התשובות שניתנו על ידי הנאשם לשאלות שנשאל על ידי החוקרת היו ממוקדות, אף שמדי פעם הנאשם מצא לנכון לציין כי הוא "מסטול מת". הנאשם מתעמת עם החוקרת בנקודות מסוימות בחקירה, נוקט, לעיתים, בטון מאיים, ולעיתים מקלל את החוקרת. עם זאת, בתשובות לשאלות מקפיד הנאשם לחזור כמעין מנטרה על המלל שהוא "מסטול מת" ושיש למשטרה "טעות בכתובת". הנאשם אף ידע להכתיב לחוקרת את התשובות לשאלות ששאלה אותו, וכשלא הספיקה להקלידן, האט את קצב דיבורו וחזר על תשובותיו.

כשהציגה בפניו החוקרת את סרטון מצלמת האבטחה - היה הנאשם ממוקד בצפייה בסרטון, נענע בראשו מדי פעם וחזר ואמר "זה לא אני" "בכלל לא אני" "אין לי מושג מי זה".

בחקירתה הנגדית על ידי ב"כ הנאשם הבהירה גב' דוידמן כי האיומים שהושמעו על ידי הנאשם אירעו בדיוק כשלא הופעל התיעוד על ידי מערכת "ענבל", והסבירה זאת בכך שהנאשם, כמו נחקרים מסוימים, היה ככל הנראה מודע לקיום המצלמה שכן המערכת כוללת מחשב שהוא גלוי לעין.

עדות רב סמל שימי גולדשטיין:

16. דוחות פעולה שנערכו על ידי השוטר גולדשטיין הוגשו (מוצגים ת/12-15) ובהם תיאור הסריקות שנערכו אחר הנאשם וכן תיאור לפיו במהלך המשמרת ולאחר הודעה של השוטר אילקו על מעצר הנאשם, החשוד בשוד, ביקשו ממנו אזיקים כי הנ"ל משתולל מאיים. דוח הפעולה ת/13 מתאר הגעה לתחנה של רס"ל גולדשטיין ואיזוק של הנאשם באזיקים ברגליו. עוד מתואר כי הנאשם קילל את רס"ל גולדשטיין ואיים עליו וסירב לשתף פעולה.

העד אישר את כל הכתוב במזכרים ודוחות הפעולה שהוגשו באמצעותו ובחתימתו. מר גולדשטיין התבקש להתייחס לטענת הנאשם לפיה לא איים ולא השתולל ומי שתקף אלו השוטרים שתקפו אותה - והשיב כי ככל שהנאשם טוען שתקפו אותו שוטרים, יכול היה לפנות למחלקה לחקירות שוטרים ולהתלונן, וזאת לא עשה.

העד חזר והדגיש כי אין בסיס להכחשת הנאשם את האיומים הקללות והשתוללות שהשתולל מאחר והכל תועד בזמן אמת וכי אילו היה משתמש בכוח כלפי הנאשם היה מתעד זאת כמו שצריך מאחר ואינו חושש לרשום זאת כשיש צורך בהפעלת כוח.

עדות רס"ר אליהו (אליקו) חדד:

17. רס"ר חדד העיד כי הוא ערך את דוח המעצר של הנאשם (מוצג ת/16) וכי הנאשם טען בעת מעצרו שהוא חף מפשע. הוגש גם דוח פעולה מיום 17.4.15 שעה 02:47 (מוצג ת/17) המתאר את הסריקות שבוצעו על ידי רס"ר חדד ושותפתו, את איתורו של הנאשם ומעצרו. בדוח הפעולה מצוין כי נדף מפיו של הנאשם ריח חזק של אלכוהול. רס"ל גולדשטיין תיאר בדוח הפעולה כי הנאשם התחיל ללכת לאחור והוא הזהירו כי אם יברח ישתמש נגדו בטייזר. לאחר מכן עצר את הנאשם והכניסו לניידת. דוח הפעולה אף מתאר את השתוללותו של הנאשם בניידת במהלך הנסיעה לתחנת המשטרה כשהנאשם חובט את ראשו ופניו בחלון ובסורגים, ואת הדיווח על כך בקשר הכולל בקשת הסיוע בעת ההגעה לתחנה. עוד מתואר כי במהלך הנסיעה איים הנאשם על רס"ר חדד שיהרוג אותו ויתנקם בו. כשהגיע למטה המשטרה ביקש סיוע וכשהוציא את הנאשם מהניידת ראה שיוורד לו דם מהפה והשפתיים כתוצאה מההשתוללות. כמו כן מתאר דוח הפעולה כי הנאשם השתולל בהגעה למטה וכי לצורך איזוקו נאלצו רס"ר חדד והשוטרים שבאו לסייע לו - רון וויסאם ושימי גולדשטיין - להצמידו לקרקע וכך לאזוק אותו בידיים ולאחר מכן ברגליים.

רס"ר חדד העיד על כל זאת במסגרת עדותו הראשית, הדגיש כי מייד לאחר המעצר ברחוב החשמל בחיפה הכניס את הנאשם לניידת לתא אחורי ב"זיננה", ומתחילת הנסיעה הנאשם השתולל ודאג לפצוע את עצמו בנגיחות בראשו בסורגים ולא הפסיק לקלל אותו ואת בני משפחתו ולאיים עליו. רס"ר חדד ציין כי הוא מכיר את הנאשם מעבודתו בעבר, וכי נעשה שימוש בכוח מאחר והתנגד למעצר וניסה לתקוף אותו ואת השוטרים שניסו לאזוק אותו, ונדרשו 3-4 שוטרים כדי להשתלט עליו. צוין כי הנאשם היה שיכור ונדף ריח חזק של אלכוהול מפיו, ולמרות שלא זכר את מספר תעודת הזהות שלו, הרי כשנשאל לשמו ידע לענות.

18. בחקירתו הנגדית ציין רס"ר חדד כי הנאשם מוכר לו מהעבר וכי הוא ידוע כ"ברחן", ולכן איים עליו בטייזר אך לא השתמש בו כי הנאשם נרגע ונכנס לניידת. כן אישר כי הוא אינו שולל את האפשרות שבשל כך שהיה שיכור השתולל בניידת.

עדות רון שושן:

19. השוטר רון שושן אישר את תוכנו של דוח פעולה מיום 17.4.15 שנערך על ידו (מוצג ת/18) המתעד את בקשת הסיוע שהתקבלה מרס"ר חדד בדבר עצור שמשתולל בניידת. בדוח הפעולה של הער מר

שושן מתואר כי בהגעה של הניידת לתחנת המשטרה בחיפה הוצא הנאשם מהניידת והעד הבחין כי יש לו סימני דם על השפתיים ופניו אדומות. מר שושן זיהה את הנאשם כמי שצולם במהלך המשמרת באירוע שוד. מר שושן תיאר כי כשיצא הנאשם מהניידת התבקש להניח ידיו לפניו על מנת שיאזקו אותו, אך הוא זז ולא איפשר את איזוקו ולאחר מכן החל להשתולל ולהתנגד באגרסיביות לאיזוק. צוין בדוח הפעולה כי הנאשם היה שיכור ונדף ממנו ריח חזק של אלכוהול, ומאחר והשתולל נאלצו העד ורס"ר חדד להורידו לרצפה על מנת לכבול אותו, וכך הובל לתחנת המשטרה כשהוא צועק ומשתולל ומקלל ומאיים. כשהגיעו לתוך התחנה הגיע צוות נוסף בפקודו של השוטר שימי גולדשטיין והנאשם נכבל גם ברגליו. משם הועבר הנאשם לחקירות.

20. בחקירתו הנגדית ציין השוטר שושן כי לא שאל ממה נגרמו סימני הדם על שפתי הנאשם ופניו האדומות וכן כי ידע שהנאשם שיכור על סמך הריח שנדף ממנו וההשתוללות האגרסיבית שלו שאופיינית לאדם שיכור.

עדות בר ליבנה

21. רס"ל בר ליבנה ערך דוח פעולה מיום 17.4.15 (מוצג ת/19) המתעד את הגעתו למקום האירוע בחנות, את "הבלאגן" ששרר בחנות. בדוח הפעולה מצוין כי רס"ל ליבנה פגש במקום את מר לייצין שהתקשר והודיע למשטרה על האירוע וגבה מפיו עדות, פגש את המתלונן שנראה חבול בפניו ובידיו וזקוק לטיפול רפואי. רס"ל ליבנה ציין בדוח הפעולה כי לאחר פינויו של המתלונן לבית חולים רמב"ם ניגש לבית החולים על פי הנחייה שקיבל וגבה עדות מהמתלונן, אשר זיהה את הנאשם ואת פרטי לבושו וסיפר לו את פרטי האירוע כולו. עוד צוין כי לאחר הגעת בעל החנות למקום הורד סרטו מצלמות האבטחה.

עדות חן אסולין:

22. מר אסולין הינו מתנדב במשטרה ואישר את תוכנו של מזכר שערך בכתב ידו ביום 17.4.15 (מוצג ת/21). המזכר מתאר כי במהלך שמירה על הנאשם כשהיה בחדר מעוכבים החל הנאשם להשתולל, לקלל ולאיים על העד ועל שותפו שימי גולדשטיין.

במזכר מוסבר כי הנאשם נכבל מאחר והשתולל והתפרע ולאחר שהושיבו אותו הסבירו לו כי הוא מאיים על שוטר בתפקיד ועובד ציבור אך הוא המשיך בכל זאת לקלל ולאיים.

23. בחקירתו הנגדית הבהיר מר אסולין כי הוא ושותפו החליפו שני שוטרים אחרים ששמרו על הנאשם עד שהם הגיעו וכי הנאשם קילל אותם לאחר ששני השוטרים האחרים יצאו.

פרשת ההגנה:

עדות הנאשם:

24. הנאשם בחר תחילה שלא להעיד, אך לאחר מכן, ומשהובהרה לו על ידי בית המשפט המשמעות הראייתית של אי העדתו, החליט בסופו של דבר להעיד.
25. בחקירתו הראשית מיום 17.1.16 סיפר הנאשם כי הוא תמיד קונה בחנות, וכי המתלון מכיר אותו ורושם לו בהקפה, ומה שהיה מבקש היה המתלון מביא לו.
- כשהתבקש הנאשם להסביר את האירוע כפי שנראה בסרטון מצלמת האבטחה, אמר שהיה שם "בלאגן" שהוא נוהג לרשום אצל המתלון בהקפה, ולא היה לו אינטרס לעשות שום דבר למתלון.
- הנאשם טען כי אמר למתלון לרשום את הבקבוק, כי המתלון "תמיד רושם והכל בסדר", והמתלון הסכים ומסר לו אותו, אך כשהחל ללכת הגיע המתלון מאחוריו.
- כשהתבקש על ידי הסניגור להסביר מה קרה באותו אירוע נשוא כתב האישום מהשלב בו התחיל לצאת עם הבקבוק ולאור הנצפה בסרטון, טען הנאשם כי אינו זוכר וכן כי "רואים בסרטון בן אדם יוצא עם בקבוק".
26. בשלב זה ומשנשאל הנאשם על ידי בית המשפט האם הוא הבן אדם שרואים בסרטון יוצא עם הבקבוק - ענה הנאשם בשלילה.
- בהמשך עדותו התחמק הנאשם ממתן תשובה לשאלה האמורה, וענה שכל הזכור לו הוא הקנייה, הרישום בהקפה והיציאה מהחנות.
- יצוין כי לאחר שהנאשם חזר על גרסה זו אף בחקירתו הנגדית, ביקש בא כוחו לשחררו מהייצוג וכן ביקש לראות בדבריו אלה של הנאשם משום חזרה מהודיה. בהחלטתי בפרוטוקול מיום 17.1.16 דחיתי שתי בקשות אלו מהנימוקים שפורטו באותה החלטה.
27. אשר לעבירת האיומים על שוטרים מסר הנאשם בחקירתו הראשית כי הטענות של השוטרים לפיהם קילל ואיים עליהם אינן נכונות, וכי לא היה אומר דברים כאלה. הנאשם סיפר כי היה סמוך לביתו כאשר עצרה ניידת לידו והשוטר אמר לו שהוא עצור ועליו לבוא לתחנה, וזאת מבלי שהסביר לו על מה הוא עצור, ואיים עליו שישתמש בטייזר אם לא יכנס לניידת. הנאשם טען שדיבר עם השוטר "בצורה יפה" ועלה לניידת.

28. כשנשאל מה אירע לאחר שעלה לניידת וכאשר התבקש לתאר את הנסיעה לתחנת המשטרה, התמקד הנאשם רק בהגעה לתחנת המשטרה ואמר "התחילו לדבר איתי בידיים, כשאני אזוק" (עמ' 51 שורה 6) טען שהפילו אותו לרצפה כשידיו מאחור. אחר כך טען שבתחנה בעטו בו כשהוא אזוק וזה כל שהוא זוכר.
29. הנאשם טען שהיה תחת השפעת אלכוהול לאחר שישב עם חבר ליד הבית ושתה, ואחרי שקיבל מכות מהשוטרים שהתקיפו אותו כשהוא אזוק לקחו אותו לבית חולים לבדיקה. הנאשם טען כי השוטרים מתנכלים לו ללא סיבה.
30. בחקירתו הנגדית חזר הנאשם וטען כי המתלונן תמיד היה "רושם לו" ויש לו אצלו חוב. הנאשם התחמק ממתן תשובה לשאלות חוזרות ונשנות על ידי ב"כ המאשימה בעניין האירוע כפי שנצפה בסרטון באומרו "אני יודע שאני קונה אצלו וזהו" (עמוד 57 שורה 21) וכן חזר וטען כי לא היה בכלל בחנות בלילה של האירוע נשוא כתב האישום. לאחר מכן מסר גרסה לפיה היה "מסטול" באותו ערב ואינו זוכר כל כך מה קרה, הגם שזוכר פרטי השוטר שעצר אותו כי "יש חלקים שזוכר וחלקים שלא זוכר" (עמוד 60 שורה 10).
31. בהמשך חקירתו הנגדית כשהטיח בו ב"כ המאשימה כי הוא ידע לנהל שיחה עם השוטרת עמית ולענות לשאלותיה, ידע על זכותו להיוועץ בעו"ד, ידע על האירוע במשטרת זבולון וכי כל זאת אינה התנהגות של אדם תחת השפעת אלכוהול - חזר הנאשם וענה כי הוא היה מסטול, וכי בחקירה שלו טען כי הוא לא שפוי ו"באמת לא הייתי שפוי" (עמוד 60 שורה 21), וכשנשאל אם ידע לטעון זאת בחקירה - ענה "זה מה שאמרתי".
32. כשנשאל הנאשם בחקירה הנגדית מדוע לא מסר בכל אחת מארבע חקירותיו במשטרה את הגרסה שהשמיע באולם בית המשפט לפיה התכוון לקנות את הבקבוק בהקפה, התחמק הנאשם ממתן תשובה ובסוף טען "כי הייתי מסטול ולא הבנתי מה רוצים ממני".
33. יש לציין כי לאור טענת הנאשם לפיה לא היה כלל בחנות, ביקשה המאשימה לזמן עדי הזמה, ובכלל זאת מומחית להשוואת פנים במעבדה לראיה דיגיטלית במחלקה לזיהוי פלילי, אך כשהאחרונה החלה להעיד, הודה הנאשם כי הוא זה הנצפה בסרטון. עניין זה אינו מצוי אפוא יותר במחלוקת.

דין והכרעה:

האירוע בחנות:

גדר המחלוקת לעניין עבירת השוד:

34. המחלוקת בכל הקשור והמתייחס לאירוע בחנות מתמקדת בשאלת מהות העבירה בה יש להרשיע את הנאשם. שהרי הנאשם הודה, בסופו של דבר, בנוכחותו בחנות במועד האירוע, הודה בתקיפת המתלון - כפי שהדבר בא לידי ביטוי בתשובתו לכתב האישום ובסיכומי טענותיו בכתב (סעיף 25 לסיכומי טענות הנאשם).

35. המחלוקת נוגעת לשאלה האם הוכח קיומה של עבירת שוד בנסיבות מחמירות, כפי עמדת המאשימה, או שמא יש להרשיע את הנאשם רק בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - אשר הנאשם הודה כי ביצע (ראו סעיף 29 לסיכומי טענות הנאשם).

טענות הנאשם:

36. ב"כ הנאשם טען כי גם לאחר שמיעת עדותו של המתלון, ומבלי לגרוס כי עדותו אינה עדות אמת, לא ניתן לשלול את האפשרות שהמתלון הסכים למכור לנאשם את הבקבוק תוך שהוא מאפשר לו לשלם בעבורו במועד מאוחר יותר, כפי שכבר נעשה בעבר. נטען גם, כי לכל הפחות לא ניתן לשלול את האפשרות כי הנאשם הבין שהמתלון מסכים לכך.

לעניין זה הפנה ב"כ הנאשם להודעות שמסר המתלון למשטרה ביום האירוע (סומנו נ/1) ולדוח הפעולה של השוטרת בר ליבנה (מוצג ת/19) בהם נרשם מפיו של המתלון כי "הגיע אדם שביקש לקנות שתייה חריפה".

37. ב"כ הנאשם הוסיף וטען בסיכומיו כי מעדות המתלון עולה כי הוא מסר את הבקבוק לידי הנאשם בלא איום מצידו, כי לפני האירוע נשוא כתב האישום לא היתה לו סיבה לחשוש מהנאשם וזה האחרון לא נהג כלפיו בעבר באלימות. על כן, יש לקבוע כי המתלון מסר מרצונו את הבקבוק לידי הנאשם, כשהוא מסכים למכור לו אותו תוך דחיית התשלום, ולכל הפחות הנאשם הבין זאת כך. כמו כן, ייתכן שהמתלון התחרט על שאיפשר לנאשם לקחת את הבקבוק מבלי ששילם עליו (כך בסעיף 23 לסיכומי הנאשם), ואפילו הנאשם סבר בטעות כי המתלון הסכים למכור לו בהקפה, אין בכך כדי לבסס את הטענה כי הנאשם נטל את הבקבוק בלא תביעת זכות בתום לב.

38. ב"כ הנאשם טען בסיכומיו בעניין מצבו הנפשי של הנאשם. נטען, כי ניתן היה להתרשם מן הנאשם במהלך ניהול המשפט כאדם שמתקשה מאוד לקבל החלטות ולהשיב לשאלות פשוטות. ב"כ הנאשם טען כי אין המדובר ב"הצגה" מצד הנאשם או במניפולציה כלשהי. נטען כי מחוות הדעת הפסיכיאטרית, שהוריתי על קבלתה במהלך ניהול המשפט, ואשר התקבלה ביום 27.12.15, עולה כי אמנם הנאשם כשיר לעמוד לדין ונושא באחריות פלילית, אך צוין בחוות הדעת כי הנאשם לוקה בהפרעת אישיות אנטי

סוציאלית, וכי ברור כי אין מדובר באדם שנפשו בריאה. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם סובל מקושי ממשי בכל הקשור בהבנת הסיטואציה בה הוא נמצא בבית המשפט ובתקשורת בין אישית על כן, יש להשקיף בהתאם על התנהלותו של הנאשם הן במהלך האירוע בחנות והן במהלך ניהול המשפט.

סיכום ומסקנות:

39. אין בידי לקבל את הטענות המועלות על ידי ב"כ הנאשם. הראיות, כפי שהוצגו בפני אינן תואמות את הגירסה הנטענת על ידי הנאשם.

40. הראיה בדמות הסרטון ממצלמות האבטחה של החנות (מוצג ת/9) היא הראיה הטובה ביותר להתרחשות שאירעה בחנות.

צפייה בסרטון - מזווית מצלמה מס' 6 ומזווית מצלמה מס' 3 - אינה מותירה מקום לספק - הנאשם נראה כשהוא נכנס לחנות בהליכה נמרצת ונחושה, סיגריה בידו השמאלית, וניגש ישירות לכיוון דלפק המכירה. הנאשם נכנס מאחורי הדלפק בלא שנאמר על ידו מאום למתלון היושב בכיסא בדלפק המכירה, כאשר התנהלותו היא כמי שעושה כבתוך שלו. הנאשם שולח מבט לעבר המדפים העליונים, כמי שיודע בביטחון מה מבוקשו, ואכן תוך זמן קצר הוא מפנה מבטו למדף הנמצא מעל ומאחורי ראשו של המתלון, ומחווה בידו אל אותו מדף.

חילופי הדברים בין הנאשם למתלון אינם נשמעים בסרטון, אך בהחלט ניתן להתרשם מאופן התנהלותו והתנהגותו של הנאשם. שפת גופו של הנאשם מלמדת על התנהגות תקיפה ועצבנית. הוא מורה בידו בתקיפות לכיוון המדף בו נמצא בקבוק הוודקה, ובחוסר סבלנות בולט מסמן בידו מספר פעמים למתלון שימסור לידי את הבקבוק.

ניתן להיווכח גם מהסרטון כי המתלון נראה דרוך מהתנהלות זו של הנאשם, ומהסס מעט. מהסרטון אף ברור כי המתלון אינו מוסר ברצון את הבקבוק לידי של הנאשם. תחילה, לאחר שהוריד את הבקבוק מן המדף העליון שמאחוריו, הוא מניחו על הכיסא, ונראה בעליל כי אינו חש בנוח בנוכחות הנאשם.

לאחר מכן, המתלון מרכיב את משקפיו על עיניו, אווז בבקבוק בידו ומציגו לנאשם, שאינו מסתפק בכך אלא מחווה בידו בחוסר סבלנות שהוא מבקש להחזיק בעצמו בבקבוק. בסרטון רואים כי הנאשם אומר למתלון דבר מה בנקודת זמן זו. לאחר מכן, נראה הנאשם כשהוא מתבונן בבקבוק לרגע קצר, ואז - מבלי לומר דבר, הוא מסתובב ומתחיל ללכת לכיוון היציאה מהחנות.

41. אינני מקבלת את טענת הנאשם לפיה המתלון הסכים למכור לו, בנקודת זמן זו, את הבקבוק בהקפה.

ראשית, די בצפייה בסרטון כדי להגיע למסקנה שהסכמה מעין זה לא התבקשה ואף לא ניתנה, שכן ניתן לראות בו בבירור שלא נאמר דבר, לא על ידי המתלון ולא על ידי הנאשם, לאחר שהבקבוק נמסר לידי של האחרון.

שנית, עדות המתלון בכל הקשור לאירוע שאירע בחנות - אמינה עלי לחלוטין. עדותו של המתלון התאפיינה בדיוק בפרטים ובחוסר רצון בולט להעצים העובדות מעבר למה שקרה בפועל. המתלון ציין את העובדות כהווייתן, ועדותו נתמכת לחלוטין בסרטון.

המתלון העיד כי הנאשם "ניגש לאמצע מאחורי הדלפק, לא אמר שלום לא שום דבר, אני מכיר אותו 3-4 שנים הוא לקוח קבוע, ביקשתי ממנו לא היכנס מאחורי הדלפק כי בעל הבית לא מרשה, הוא יצא ואמר תראה לי וודקה, אמרתי מה להסתכל על וודקה, וודקה זה וודקה, לאחר מכן אני רואה שהוא במצב אגרסיבי, כי אני מכיר אותו מלפני הרבה זמן, ורציתי להראות לו של ה- 700 גרם ו-1 ליטר, אמר להראות לו את ה- 1 ליטר, כאשר הוצאתי, אמר לי תן לי לידיים, החזקתי את הבקבוק, והוא בא עם קשיחות וביקש לקבל לידי לראות, נתתי לו, הסתובב והתחיל ללכת." (עמוד 10 שורה 27, עמוד 11 שורות 1-6).

כל פרט מהתיאור דלעיל כפי שנמסר על ידי המתלון, נתמך במראה העיניים שבסרטון. כך אף הרושם של המתלון בדבר מצבו "האגרסיבי" של הנאשם - נתמך באופן התנהגותו של הנאשם בחנות ושפת גופו הכוחנית והמאיימת, כפי שנראה בסרטון.

ברור גם שהמתלון נמצא במצב דרוך בשל אופן ההתנהגות האגרסיבי של הנאשם.

42. כמו כן אין לקבל את טענת הנאשם כאילו בנקודת הזמן בה מסר לו המתלון את הבקבוק, יכול היה להניח - אף שהדבר לא נאמר במפורש - כי הוא מסכים למכור לו את הבקבוק בהקפה. הסמכה משתמעת זו אינה עולה בקנה אחד עם מה שנצפה בסרטון, כמו גם עם עדותו של המתלון שבה, כאמור, נתתי אמון מלא. מסירת הבקבוק לידי הנאשם נעשתה על ידי המתלון, כפי שניתן להתרשם מהסרטון, למורת רוחו של המתלון, ועל פניו ברור שלא מתוך רצון. כך גם על פי עדותו כפי שצוטטה לעיל. לא נאמר בשלב זה דבר על ידי מי מן הצדדים לעניין המכירה. אפילו לא צוין המחיר. לא דובר על רישום כלשהו של מכירה בהקפה. מהסרטון רואים בבירור מסירה של הבקבוק לידי הנאשם, לאחר דרישתו התקיפה את מסירתו לידו, ולאחר רגע קל של התבוננות בבקבוק - נראה הנאשם סב על עקביו ומתחיל לנוע עם הבקבוק בידו לכיוון היציאה מהחנות.

43. אף עדותו של המתלונן באשר לתיאור מצב הדברים בעבר, כאשר ביקש הנאשם לרכוש מוצרים בהקפה לא נסתרה בחקירה הנגדית, והיא מהימנה בעיני במלואה. עדות זו נתמכת בפתק שהוצג ואשר בו נרשם סכום החוב של הנאשם בגין רכישות שעשה בעבר בהקפה (מוצג ת/28). הדבר מלמד בבירור כי רכישותיו של הנאשם בהקפה מלוות ברישום של המוצרים במועד הרכישה בהקפה (ראו עמוד 11 שורות 22-25). למותר לומר כי העובדה שבעבר רכש הנאשם במספר מקרים מוצרים בהקפה - אין משמעה כי ניתן להניח שבכל פעם ייעתרו לבקשתו. המתלונן אף העיד - וגם בעניין זה עדותו לא נסתרה במאום - כי לנאשם היה חוב של כ- 400 ₪ שנצבר כבר לחובתו והוא פנה אליו וביקש ממנו בעבר שישלם את החוב אך הנאשם התחמק (ראו עמוד 11 שורות 16-21). כך, שבוודאי שהנאשם לא יכול היה להניח, ועוד בלי לומר דבר, כי המתלונן יסכים שוב למכור לו בהקפה. למעשה, המסקנה ההגיונית המתבקשת, ואשר מתקשרת עם התנהגותו של הנאשם, היא כי ברור היה לנאשם שבנסיבות בהן יש לו חוב קיים שהתבקש שוב ושוב לשלמו - לא יאפשר לו המתלונן להגדיל חובו ולקנות עוד מוצרים בהקפה.

44. על כן, אני מוצאת ליתן את מלוא אמוני בגירסתו של המתלונן לפיה לא דובר כלל על מכירה של בקבוק הוודקה לנאשם, ובוודאי לא בהקפה.

לא מצאתי כי יש מקום לייחס את המשמעות אותה ביקש ב"כ הנאשם שאייחס לאמירות שנרשמו מפיו של המתלונן בהודעות שנגבו מפיו בליל האירוע, בהן נאמר על ידו כי נכנס אדם ו"ביקש לקנות שתיה חריפה". על פני הדברים, נראה כי השימוש במילים אלו על ידי המתלונן נעשה, כפי שניתן להיווכח ממוצג נ/1 - פחות משעה ממועד האירוע, ונראה כי המינוח בו השתמש נועד לתאר את מצב הדברים כפי שנדמה בעיניו בעת שהנאשם אך נכנס לראשונה לתוך החנות, אך בפועל ניתן לראות כי אירע דבר אחר - לא היתה "קנייה" ולא היתה בקשה ל"קנייה", לא במזומן ואף לא בהקפה, והכל כפי העולה בבירור מתוך הסרטון ומעדותו של המתלונן בפני, שאני מוצאת כאמור כי יש ליתן בה את מלוא האמון.

זאת ועוד, עדות המתלונן היתה עניינית והוא לא ניסה לייפות דבר ולא להגזים בתיאוריו. המתלונן אמר בכנות ראויה לציון כי בעבר לא היה לו כל מקום לחשוש מהנאשם וכי הלה לא נהג כלפיו באלימות קודם לאירוע נשוא כתב האישום. עם זאת, המתלונן ציין בבירור כי התנהלותו של הנאשם במועד האירוע היתה אגרסיבית ותוקפנית וכי הוא מסר לידי את הבקבוק כי הרגיש ש"משהו לא טוב" עומד לקרות. ניתן להיווכח בבירור בהיסוס ובדריכות שחש המתלונן מצפייה בסרטון מצלמת האבטחה ועל כן, גרסת המתלונן גם בעניין זה מתיישבת עם הדברים הנראים בסרטון האבטחה.

45. למעלה מן הצורך, יאמר כי גם אם הייתי מקבלת את טענת ב"כ הנאשם לפיה, כביכול, הנאשם האמין בשלב הראשון כי המתלונן הסכים למכור לו את הבקבוק בהקפה - **ואדגיש כי אינני מקבלת טענה זו שכן היא אינה נתמכת בשום ראיה** - הרי שבשלב שלאחר מכן, בו יצא המתלונן מאחורי הדלפק ורץ בעקבות הנאשם, שהתכוון לצאת מהחנות עם הבקבוק, וניסה לקחתו מידי - ברור היה לנאשם כי המתלונן אינו מסכים לכך שייקח את הבקבוק בלי לשלם עליו.

המתלונן אף העיד, ועדותו לא נסתרה כלל בחקירה הנגדית - ואף היא תואמת את המאורעות הנצפים בסרטון - כי באותה עת שבה ניסה לקחת את הבקבוק מידו של הנאשם אמר לו "שלא עושים כך". לפיכך, אילו באמת לא התכוון הנאשם ליטול את הבקבוק בלי הסכמת המתלונן - היה עליו, למצער בנקודת זמן זו, להשיב את הבקבוק לידי המתלונן.

46. באשר לטענת ב"כ הנאשם בסיכומיו לעניין מצבו הנפשי של הנאשם וההפרעה האישיותית האנטי סוציאלית שאובחן כלוקה בה על פי חוות הדעת הפסיכיאטרית מיום 27.12.15, ואשר נטען כי השפיעה על התנהגותו בחנות ועל הבנתו את ההליך של ניהול המשפט - אינני מוצאת בסיס ראיתי לטענה זו. ראשית, חוות הדעת הפסיכיאטרית קובעת כי הנאשם היה שפוי בעת ביצוע העבירות נשוא כתב האישום, וידע להבדיל בין טוב לרע ובין מותר לאסור. עוד קובעת חוות הדעת הפסיכיאטרית כי הנאשם כשיר לעמוד לדין ולעקוב אחרי הליכי משפט.

יתרה מזו, אין כל אינדיקציה בחוות הדעת הפסיכיאטרית לכך שאותה הפרעה התנהגותית, שהנאשם אובחן בשנת 2010 כלוקה בה, השפיעה באופן כלשהוא על יכולתו להבין מצבים וכי יש לו קושי בתקשורת בינאישית, כפי שנטען על ידי ב"כ הנאשם.

על הנאשם מוטל הנטל להוכיח, כי אותה הפרעה התנהגותית הינה בעלת השלכה שכזו על התנהגותו, ששללה את יכולתו להבין את מצב הדברים שאירע בחנות באמצעות חוות דעת מומחה מתאימה - אך ראה כזו לא הובאה כלל ועיקר, והטענה אך הועלתה במסגרת סיכומי הנאשם.

47. זאת ועוד, התרשמותי מהתנהגות הנאשם כפי שניתן להיווכח בה מסרטון מצלמת האבטחה, ומהתנהגותו בעת חקירותיו במשטרה לאחר האירוע נשוא כתב האישום אשר תועדו במצלמת וידאו, כי אותה הפרעה התנהגותית לא באה לידי ביטוי, ובוודאי שלא באופן ששלל מהנאשם את היכולת להבין מה קורה סביבו ומה הוא נשאל.

אכן, במהלך דיוני ההוכחות בתיק זה שינה הנאשם את גירסתו באופן תדיר, ולא ענה אף על שאלות פשוטות באופן ברור, וחזר ושנה את התשובה "פחות או יותר". אלא שהתרשמותי היא כי בסופו של דבר אכן מדובר בהתנהלות מניפולטיבית מצד הנאשם, ולא בסימפטום של ההפרעה התנהגותית שלו, שכן ברור היה כי הנאשם מבין היטב את השאלות שהוא נשאל, ובוחר לענות באופן שענה בכל עת שרצה "לקנות זמן" או להתחמק ממתן תשובה עניינית לשאלות נוקבות.

48. ב"כ המאשימה הקדיש פרק נרחב בסיכומיו לטענת הנאשם במהלך עדותו ובהודעות שנגבו ממנו, בדבר היותו נתון תחת השפעת אלכוהול.

יש להדגיש כי לא הועלתה כל טענה בסיכומי הנאשם בדבר היותו שיכור בעת האירוע בחנות. טענות

הנאשם לענין היותו שיכור התמקדו אך ורק בענין עבירות האיומים וההפרעה לשוטרים במילוי תפקידם, אליהם אתייחס בהמשך.

49. סיכומי של דבר הוא זה: אני מוצאת כי הוכח בפני מעל לכל ספק כי הנאשם גנב את בקבוק הוודקה מהחנות, בכך שנטל אותו מידי של המתלונן, ובלי הסכמתו יצא מהחנות כשהבקבוק בידו, בלא תביעת זכות בתום לב. הנאשם ביצע מעשי אלימות במתלונן, כאשר זה האחרון ניסה לקחת מידו חזרה את הבקבוק ולמנוע ממנו לצאת מהחנות עם הבקבוק בידו בלא ששילם בעדו. הנאשם דחף את המתלונן וחיבט בו באגרופי פעמים רבות בעורפו, בראשו ובפניו. הנאשם הטיח בעוצמה רבה בראשו של המתלונן אבטיח שלם והמשיך לחבוט במתלונן בראשו, בפניו ובבטנו, כאשר המתלונן כבר שותת דם משפתי ועדיין הנאשם ממשיך לחבוט בו חבטות קשות. בנוסף, כאשר המתלונן החל לנסות ללכת לכיוון הדלפק - השליך עליו הנאשם ארגז פלסטיק אשר פגע בידו הימנית של המתלונן וגרם לו לחבלה.

המסמכים הרפואיים המתעדים את פגיעותיו של המתלונן הוגשו בהסכמה - מוצג ת/29, ועל כן הפגיעות אינן שנויות במחלוקת.

50. סעיף 402 לחוק העונשין שעניינו עבירת השוד קובע כדלקמן:

"402. (א) הגונב דבר, ובשעת מעשה או בתכוף לפניו או לאחריו מבצע או מאיים לבצע מעשה אלימות באדם או בנכס כדי להשיג את הדבר הנגנב או לעכבו אצלו או כדי למנוע התנגדות לגניבת הדבר או להתגבר עליה, הרי זה שוד, ודינו של השודד - מאסר ארבע-עשרה שנים.

(ב) היה השודד מזויין בנשק או במכשיר שיש בהם כדי לסכן או לפגוע, או שהיה בחבורה, או שבשעת השוד או בתכוף לפניו או לאחריו הוא פצע אדם, הכהו או השתמש באלימות אחרת כלפי גופו, דינו - מאסר עשרים שנים."

סעיף 383(א) לחוק העונשין מגדיר מיהו "הגונב דבר" לאמור -

"(1) נוטל ונושא דבר הניתן להיגנב, בלי הסכמת הבעל, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הדבר מבעלו שלילת קבע;

· (2)....

נסיבות המקרה, כפי שהוכחו בפני וכפי שתוארו לעיל, מקיימות, ללא כל ספק, את כל יסודות עבירת השוד על פי סעיף 402(ב) לחוק העונשין.

הנאשם נטל בלא הסכמת הבעלים את בקבוק הוודקה בלא תביעת זכות בתום לב ומתוך כוונה לשלול אותו מהבעלים שלילת קבע. לפיכך הנאשם הינו בבחינת "הגונב דבר". בשעת המעשה, ולכל הפחות תכוף לאחריו, ביצע מעשה אלימות במתלון כדי להשיג את הבקבוק הגנוב וכדי למנוע התנגדות לגניבתו או להתגבר עליה. לפיכך הנאשם ביצע "שוד" והוא בבחינת "שודד". בשעת השוד או בתכוף לפניו או לאחריו הנאשם פצע את המתלון, הכהו והשתמש באלימות כלפי גופו, ולפיכך עניין לנו בשוד בנסיבות מחמירות כאמור בסעיף 402(ב) לחוק העונשין.

ניסיון לפציעה בנסיבות מחמירות

51. כפי שניתן לראות מסרטון מצלמת האבטחה, גם לאחר שהמתלון נמלט מפני הנאשם חזרה לכיוון הדלפק וחייג למשטרה, המשיך הנאשם לעמוד בחנות ולזרוק חפצים על המתלון. תחילה זרק מתקן מדפים ממתכת על המתלון אך לא פגע בו. לאחר מכן, עמד הנאשם משך מספר דקות והשליך אבטיח על המתלון ובקבוקי בירה מלאים כשהוא משליך אותם בעוצמה רבה לכיוון המתלון ומכוון על מנת לפגוע בו. המתלון נאלץ להתגונן ולהתכופף מתחת לדלפק בכל פעם שהושלך לעברו בקבוק או חפץ אחר. ניתן להיווכח מהסרטון כי שברי זכוכיות הבקבוקים המתנפצים בסמוך למתלון פוגעים במתלון ואף ניתן לראות שברי זכוכית על חולצתו של המתלון באזור הכתפיים והשכמות.

המתלון העיד - ואף בעניין זה אמינה עלי עדותו לחלוטין - כי במשך כל הזמן שהשליך עליו הנאשם חפצים ובקבוקי בירה הוא קילל אותו (עמוד 12 שורות 19-24) וכי אילו הבקבוקים או מי מהם היו פוגעים בו - היה נפגע בצורה קשה מכיוון שהנאשם עמד במרחק קצר ממנו - כ- 6-7 מטרים (עמוד 12 שורות 17-18).

52. ב"כ הנאשם בסיכומיו מודה כי אכן הנאשם תקף את המתלון (סעיף 27 לסיכומי הנאשם), עם זאת לגישתו המאשימה הפריזה בכך שייחסה לנאשם גם ביצוע של עבירה של ניסיון לפציעה בנסיבות מחמירות וכי הדבר נעשה על ידי המאשימה כדי להכפיל באופן מלאכותי את הענישה המירבית בגין העבירה.

53. אין דעתי כדעת ב"כ הנאשם בעניין זה. לטעמי, הוכח מעל לכל ספק כי הנאשם חפץ לפצוע את המתלון, מעבר למעשי האלימות שנקט כלפי המתלון על מנת למנוע את התנגדותו לגניבת בקבוק הוודקה על ידו.

הלא לאחר שהנאשם חבט ארוכות במתלון, נמלט המתלון לכיוון הדלפק והתקשר למשטרה. בנקודה זו, יכול היה הנאשם לצאת מהחנות עם בקבוק הוודקה. אלא שהוא בחר שלא לצאת מן החנות בשלב זה. הנאשם המשיך לעמוד בחנות, ותוך שהוא מקלל במילים גסות את המתלון, השליך במשך מספר דקות, בנחישות, בהתמדה ובעוצמה רבה, חפצים בעלי פוטנציאל פציעה משמעותי ביותר -

אבטיח שלם ובקבוקי בירה, ריקים ומלאים - לעבר המתלונן. אך בנס לא פגעו אלה פגיעה ישירה בגופו של המתלונן ולא גרמו לו לפגיעה קשה, מעבר לפגיעות אותן ספג מהנאשם בחלקו הראשון של האירוע.

54. אשר על כן, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק כי הנאשם אכן ניסה לפצוע את המתלונן, כאשר ניסיון הפציעה הוא בנסיבות מחמירות עקב השלכת האבטיח השלם ובקבוקי הבירה המלאים על המתלונן. חפצים אלו עולים כדי נשק קר, שכן ברי כי פגיעה ישירה של בקבוק בירה במתלונן היתה גורמת לו פציעה חמורה ואף פגיעה של שברי הזכוכיות של הבקבוקים היתה גורמת למתלונן לחתכים (להיותו של בקבוק זכוכית מנופץ בבחינת "נשק קר" ראה, למשל, ע"פ 8465/14 **כרכי ואח' נ' מ"י** (פורסם בנבו, 24.8.2015)).

אין גם ספק בליבי, כי הנאשם היה מודע לאפשרות של פציעת המתלונן כתוצאה ממעשיו אלו ועל פני הדברים נראה גם כי הוא התכוון לגרום לתוצאה שכזו, נוכח הנחישות, ההתמדה והעוצמה בה השליך את בקבוקי הבירה המלאים לכיוון המתלונן.

על כן, הוכחו מעל לכל ספק כל רכיבי עבירת הניסיון לפציעה בנסיבות מחמירות - לפי סעיפים 334 ו-335 לחוק העונשין בשילוב עם הוראת סעיף 25 לחוק העונשין.

היזק בזדון:

55. גם בעניין זה, ניתן להיווכח מסרטון מצלמת האבטחה כי הנאשם שבר בקבוקי בירה, שבר את המתקן לסיגריות, גרם נזק לקופה הרושמת כתוצאה מהשלכת הבקבוקים לעברה כמו גם למשקל, למכונת אייס קפה, שבר מנורות ומוצרים שונים רוסקו ונהרסו במהלך התקיפה מספר מנורות וטובין שונים שהועמדו למכירה בחנות.

ברי כי הנאשם היה מודע לטיב התנהגותו ולתוצאה הנגרמת בעטיה, ולכל הפחות, היה אדיש לתוצאה שנגרמה.

56. עדותו של בעל החנות, מר פסחוב הוגשה בהסכמה (סומנה ת/4). עדותו כוללת את הערכת הנזק בסך ₪ 2,000 לערך שנגרם לחנות.

יתר על כן, ב"כ הנאשם לא טרח - ולא בכדי - להעלות כל טענה בעניין עבירה זו של היזק בזדון במסגרת סיכומיו.

57. אשר על כן, אני קובעת כי הוכחו מעל לכל ספק כל רכיבי עבירת ההיזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

עבירות האיומים וההפרעה לשוטרים במילוי תפקידם:

טענות הצדדים:

58. גדר המחלוקת בעניין עבירות האיומים וההפרעה לשוטרים במילוי תפקידם היא בשאלת עצם ביצוען על ידי הנאשם.

המאשימה טוענת, בהתבסס על עדות החוקרת גב' עמית דוידמן, ועדויות השוטרים שימי גולדשטיין, אליהו חדד, רון שושן, וכן אסולין, כי הנאשם איים על השוטרים, כפי שתועדו הדברים במזכרים ובדוחות הפעולה שהוגשו כמוצגים לתיק בית המשפט (ת/12-15, ת/16, ת/17, ת/18 ו- ת/21, כפי שפורטו לעיל.

המאשימה טוענת כי הנאשם איים על החוקרת גב' דוידמן ועל השוטר שימי גולדשטיין, אך ברגע שהופעלו המצלמות של מערכת "ענבל" והנאשם היה מודע לכך שהופעלו, שינה הנאשם את התנהלותו וטען כי הוא "מסטול מת".

59. עוד נטען על ידי המאשימה כי איים הנאשם על השוטר גולדשטיין בכך שכאשר נאזק על ידי גולדשטיין ושותפו, החל לקלל ולאיים עליהם, ש"כשהוא יצא כולם ישלמו על זה", וגם לאחר שהשוטר גולדשטיין חזר מאירוע שריפה אליו הוזעק, איים עליו הנאשם ש"כמו שפוצצו את תחנת זבולון נדאג לפיצוץ בחיפה".

בעדותו של חן אסולין הוכח כי אותו אירוע במשטרת זבולון אכן אירע וכי העובדה שהנאשם ידע זאת והשתמש בכך כדי לאיים על השוטרים היא משמעותית ומהותית.

עוד איים הנאשם על השוטר גולדשטיין כי "אני יאכל 10 כמוך אני אהיה בחוץ ואתה תהיה עמוק למטה".

60. הנאשם איים על השוטר אליקו חדד בכך שאמר לו שיהרוג אותו ויתנקם בו על זה שעצר אותו, וכן אמר לו שהוא "התעסק עם המשפחה הלא נכונה" ו"הוא יחכה לו", ובנוסף כי "אולי יירצחו כל השוטרים שעצרו אותו היום".

61. מעדותו של חן אסולין עולה כי על פי המזכר שערך (ת/21) הנאשם איים עליו ועל שימי גולדשטיין ואמר להם "תוריד לי את האזיקים אני אזיין אתכם פה אני אשבור אתכם יא מזדיינים בתחת, אני לא שוכח פרצופים ניפגש בחוץ, וכמו שפוצצו את תחנת זבולון אני אדאג שיפוצצו אתכם גם".
62. עוד עולה מעדותו של השוטר אליקו חדד כי כשהובא הנאשם לתחת המשטרה הוא השתולל, הניף ידיו לכל עבר והתנגד לאיזוקו וגם לאחר שנאזק בידיו והשוטר גולדשטיין רצה לאזוק אותו ברגליו החל הנאשם שוב להשתולל.
- השוטר רון שושן הסביר את דוח הפעולה במסגרת ת/18 במסגרתו תיעד את השתוללותו של הנאשם והתנגדותו האקטיבית לאיזוקו על ידי השוטרים.
63. הנאשם הכחיש כי איים על השוטרים וטען כי לא הפריע לשוטרים במילוי תפקידם אלא הם אלו שתקפו אותו. הנאשם טען בסיכומיו כי אין ליתן אמון בגירסתה של החוקרת דוידמן לפיה הנאשם ידע מתי מופעלות המצלמות של מערכת "ענבל" ומתי לא, וכי העובדה שלא הובא תיעוד מוקלט ומצולם של האיומים - צריכה לפעול לטובת הנאשם.
64. הנאשם הוסיף וטען כי גם אם במהלך האירוע הוא השמיע כלפי השוטרים דברים העשויים להתפרש כאיום הרי שלא עשה זאת בכוונה להקניטם או להפחידם.
65. עוד ובנוסף טען הנאשם כי היה שיכור בעת שהובא לתחנת המשטרה באופן שמנע ממנו את היכולת לגבש בלבו את אותה כוונה מיוחדת שהיא מיסודות עבירת האיומים. הנאשם טען כי יש לראות בדברים שיוחס לו שאמר משום "הוצאת קיטור" וביטוי לכעס ותסכול וכי לא היה בהם כדי להפחיד את השוטרים או להקניטם.
66. הנאשם גם טען כי היה על המאשימה לבדוק את הניידת שבה נטען על ידי השוטר חדד כי הנאשם השתולל ונגח בראשו ובגופו בסורגים של הניידת. אילו נמצא דם על הסורגים היה אישוש לטענת המאשימה, אך הניידת לא נבדקה.
- בנוסף, טוען הנאשם כי העד חדד הודה כי בחניון הסיוור אליו הובא הנאשם יש מצלמות אבטחה. אי הבאת הסרטון ממצלמת האבטחה כדי להוכיח את ההשתוללות הנטענת של הנאשם שהצריכה 3-4 שוטרים כדי להשתלט עליו - צריכה לפעול לחובת המאשימה.

סיכום מסקנות:

67. לאחר שעיינתי בכל עדויות השוטרים, במזכרים ובדוחות הפעולה כמו גם בעדות הנאשם - אני מוצאת כי יש מקום ליתן אמון מלא בעדויות השוטרים כמות שהובאו בפני.

עדויות השוטרים תואמות זו את זו ומתיישבות האחת עם השניה. הן אף עולות בקנה אחד עם אופן פעולתם, שהרי אם הנאשם לא היה משתולל בניידת כפי שנטען על ידי העד חדד, מדוע מצא לנכון להזעיק שוטרים נוספים שיעזרו לו להתגבר על הנאשם?

68. טענת הנאשם כי השוטרים מתנכלים לו וכי רקמו עלילת שווא כנגדו, - אין לה כל אחיזה במציאות ואינה נתמכת כלל בחומר הראיות. השוטרים הציגו בפני תיאור מדוד וענייני של אופן ההתנהגות של הנאשם, את האיומים שהשמיע כלפיהם את השתוללות שהצריכה הזעקת תגבורת כדי להשתלט ולאזוק את הנאשם ולאחר מכן הצבת שמירה על הנאשם במהלך חקירותיו.

לא הוצגה בפני כל סיבה עניינית הגיונית וממשית מדוע שכל השוטרים יבדו מליבם סיפור שכזה כלפי הנאשם.

69. יתרה מזו, בסרטון הוידאו של חקירת הנאשם על ידי החוקרת גב' דוידמן, נשאל הנאשם על ידי החוקרת אודות האיומים שהשמיע כלפי השוטר גולדשטיין, והנאשם מתחמק מלענות. שורת ההיגיון והשכל הישר מוליכים למסקנה לפיה החוקרת אכן הייתה עדה לאיומים שהופנו כלפי השוטר גולדשטיין. יתר על כן, אילו איומים אלה לא היו ולא נבראו, היה לצפות כי הנאשם יכחישם בפה מלא.

טענת הנאשם כי הוא הותקף על ידי השוטרים - לא הוכחה כלל. הנאשם טען כי נלקח לבית החולים עקב הפגיעות שפגעו בו השוטרים - אך שום מסמך רפואי בעניין בדיקת הנאשם בבית חולים לא הוצג.

הנאשם לא הגיש תלונה למחלקה לחקירות שוטרים. אמירותיו בדבר תקיפת השוטרים אותו - נותרו אמירות בעלמא בלא כל אסמכתא, רפואית או אחרת, לביסוסן.

70. עבירת האיומים כוללת שני יסודות: היסוד העובדתי והיסוד הנפשי.

היסוד העובדתי הוא האיום עצמו והוא נבחן באמת מידה אובייקטיבית: "מבחנו של האיום הוא מבחן אובייקטיבי של אדם סביר: יש לבחון את השאלה אם הדברים שנאמרו על ידי הנאשם נשאו אופי של איום, לפי המבחן של השפעתם האפשרית על "האדם הרגיל", ולא לפי הרגשתו הסובייקטיבית של האדם שאליו הם כוונו" (י. קדמי, **על הדין בפלילים** (חלק שלישי) מהדורת תשנ"ה, עמ' 1272).

היסוד הנפשי מבוסס על כוונת המאיים. יש צורך שהאיום יעשה "בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו", כאשר די בידיעה של המאיים שקיימת אפשרות ממשית ברמה גבוהה של הסתברות, שהתוצאה האסורה אכן תתרחש בפועל, כדי לספק את יסוד הכוונה המיוחדת הדרושה להרשעה.

71. אף אם אניח כי האיומים שהשמיע הנאשם כלפי השוטרים לא גרמו להם לחוש פחד הרי שברור הוא כי אמירות בוטות ומעליבות מהסוג שהשמיע הנאשם באוזני השוטרים, יש בהן כדי להקניט את האדם הסביר. יתר על כן, העובדה כי הנאשם השמיע דברים אלה פעמים רבות ובהזדמנויות שונות, הן בשלבי מעצרו והן בשלבי חקירתו, מלמדת כי כוונתו היתה להקניט את השוטרים.

72. אשר לטענות הנאשם בדבר "מחדלי החקירה" בדמות אי בדיקת סימני דם בסורגי הניידת ואי בדיקת מצלמות האבטחה בחניון הסיור שאליו הובא הנאשם - אציין כי הלכה היא, כי אין במחדלי חקירה, כשלעצמם, גם אם היו, כדי להביא לזיכיו של הנאשם. יש לבחון האם היה במחדלי החקירה כדי לקפח את הגנתו של הנאשם וכי בשל אותם מחדלים נמנעה ממנו האפשרות להתמודד כראוי עם חומר הראיות הקיים נגדו או להוכיח גירסתו, ובחינת הטענה תיעשה תוך שקלול המחדלים על רקע התשתית שהונחה בפני בית המשפט (ראו ע"פ 2489/12 פלוני נ' מדינת ישראל פורסם בנבו 13.8.12).

73. במקרה הנדון - בכל הקשור לעבירת ההפרעה לשוטרים במילוי תפקידם - מצויה תשתית ראייתית בפני בדמות עדויותיהם, ותיעוד במזכרים ובדוחות פעולה שונים של מספר שוטרים אודות התנהגותו של הנאשם והאופן בו הפריע לפעולות השוטרים. ישנו תיעוד ועדות סדורה וקוהרנטית באשר לעובדה כי היו סימני דם על פיו של הנאשם כשהוציאו אותו מן הניידת. העובדה כי הנאשם ציין בעצמו כי נכנס לניידת מרצונו וכי השוטר חדר רק איים עליו כי ישתמש בטייזר, אך לא השתמש בו בפועל, בשילוב עם העדות של רון שושן כי היו סימני דם על שפתיו ופניו היו אדומות של הנאשם כשירד מן הניידת - מובילות למסקנה החד משמעית המתבקשת כי הנאשם אכן השתולל בניידת וגרם לפציעתו שלו.

על כן, לא מצאתי לייחס משמעות ניכרת לאי בדיקת סימני הדם על סורגי הניידת. כך גם באשר לאי בדיקת מצלמות האבטחה בחניון הסיור.

74. באשר לטענת הנאשם לתחולת סייג השכרות שבסעיף 34ט לחוק העונשין לגביו, בכל הקשור לעבירות האיומים וההפרעה לשוטרים במילוי תפקידם - הרי שלטעמי הנאשם לא הוכיח תחולתו של סייג זה לגביו.

ראשית, מעבר לאמירות החוזרות ונשנות של הנאשם שהוא היה "מסטול מת" - אין בפני ראיה לכך שהנאשם היה שיכור בעת ביצוע העבירות של איומים והפרעה לשוטרים במילוי תפקידם. הנאשם לא ציין מה שתה, כמה שתה, מתי שתה. לא הובאה ראיה לעניין כמות האלכוהול או עדות מומחה לגבי כמות האלכוהול בדמו של הנאשם.

אכן, בדוח הפעולה של השוטר חدد צוין כי נדף ריח של אלכוהול מהנאשם, אך מעבר לכך לא הובאה כל ראיה בפני כי הנאשם היה נתון תחת השפעת אלכוהול בעת ביצוע העבירות, כי לא הבין את המשמעות של מעשיו או הפסול שבהם או היה חסר יכולת להימנע מהם.

(ראו לעניין זה ע"פ 7164/10 ג'אן נ' מדינת ישראל).

75. למעשה, מן הראיות שבפני ובייחוד מסרטי הוידאו של חקירות הנאשם (ת/6-9) בסמוך לאחר שהובא לתחנת המשטרה בלילה של האירוע, עולה כי הנאשם ידע היטב לענות לשאלות החוקרת, ענה תשובות ענייניות לשאלות שנשאל ואף תוך ניסוח התשובות באופן מדויק ופרטני. הנאשם ידע לענות באשר לזכות היועצות שלו עם עו"ד, ידע להתעמת עם החוקרת, הקפיד לחזור כמנטרה על המלל שהוא "מסטול מת", אך באופן שאינו קוהרנטי למתן התשובות לשאלות שנשאל. הנאשם אף ידע להכתיב בקצב הכתבה את תשובותיו לחוקרת ולחזור על תשובותיו כדי שיודפסו על ידי החוקרת. אין זה דפוס התנהגות התואם אדם שיכור.

76. אשר על כן, אני מוצאת כי המאשימה הוכיחה מעל ספק סביר כי הנאשם ביצע עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין והפרעה לשוטרים במילוי תפקידם לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

סוף דבר:

77. לאור כל האמור לעיל, מצאתי כי המאשימה עמדה בנטל הראיה מוטל עליה והוכיחה מעל לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו כתב האישום.

אשר על כן, אני מרשיעה את הנאשם בעבירת שוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, בעבירה של ניסיון לפציעה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים 334 ו- 335(א)(1) וסעיף 25 לחוק העונשין; בעבירת איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין; בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין (מספר עבירות); ובהיזק בזדון, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

ניתנה היום, כ"ט אדר א' תשע"ו, 09 מרץ 2016, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד סלאמה, ב"כ הנאשם עוד" קוסטא והנאשם באמצעות הליווי.